

FCHODOVINY
ZPRAVODAJ ŘK FARNOSTI PRAHA-CHODOV
L. P. 2026, ROČNÍK 25, CENA VÝTISKU 18 Kč

-
- 4 Láska, víra, naděje – a rodina
6 Rozhovor s P. Vojtěchem
9 Příprava na manželství
10 O Celostátním setkání mládeže
12 Fchodoviny hledají grafika
14 Terapeutické centrum Nathanael
16 Synodalita církve v praxi

10

Český podzim

Pro podzimní čas je charakteristická spousta věcí. Dětem a studentům končí prázdniny a začíná škola, i doba dovolených pomalu končí.

Změna se týká ale i přírody, kdy se koruny listnatých stromů promění v barevné palety a postupně se příroda začne připravovat na blížící se zimu.

Podzim je ale také časem našich národních patronů. 16. 9. slavíme sv. Ludmilu (první pokřtěnou českou kněžnu), 28. 9. hlavního patrona našeho národa sv. Václava, 12. 10. sv. Radima (nevlastního bratra prvního biskupa české krve sv. Vojtěcha), 21. 10. posledního českého krále bl. císaře Karla, a 13. 11. sv. přemyslovskou princeznu Anežku.

Možná nás ale může napadnout otázka, proč jsou pro nás naši národní patroni vlastně důležití? Máme je brát jako jakékoli jiné světce, nebo jsou pro nás, obyvatele České republiky, ještě něčím jiným? Osobně se domnívám, že důležitost našich patronů má mnoho vrstev. Jednak nám ukazují

vzor křesťanské svatosti, který nás má inspirovat na naši vlastní cestě k Bohu, dále jsou našimi mocnými přímluvci, kteří nám na našem putování do nebeského království pomáhají. A v neposlední řadě tvoří důležité pilíře naší národní identity. Nabízejí nám důležitou připomínku toho, že my lidé 21. století, kteří v této době obýváme českou kotlinu, nejsme nějakou neosobní náhodnou lidskou masou bez historie a společné identity, která by z ní organicky vyrůstala. Naopak, jsme lidé, kteří k sobě nějakým způsobem patří, protože více či méně vyrůstáme ze stejných a společných kořenů.

A to považuji za něco, co je velmi důležité si stále připomínat a hlouběji uvědomovat, zvláště v dnešním, stále více globalizovaném světě.

Nejsme do tohoto světa vhozeni jako náhodní, osamocení, anonymní jedinci bez žádných vazeb. A to je moc dobře.

P. Vojtěch

Proč utrácíte peníze, ale ne za chléb? A svůj výdělek za to, co nenasytí?

„Vzhůru! Všichni, kdo žízníte, pojdte k vodám, i ten, kdo peníze nemá. Pojdte, kupujte a jezte, pojdte a kupujte bez peněz a bez placení víno a mléko!“

Proč utrácíte peníze, ale ne za chléb? A svůj výdělek za to, co nenasytí? Poslechněte mě a jezte, co je dobré, ať se vaše duše kochá tukem! Nakloňte ucho a pojdte ke mně, slyšte, a budete žít!“

(Izajáš 55, 1-3)

Milí přátelé a čtenáři Fchodovin,

připomněly se mi verše z Izajáše 55,2: *„Proč utrácíte peníze, ale ne za chléb? A svůj výdělek za to, co nenasytí?“* a Žalm 107,8-9: *„Ať chválí Hospodina za jeho milosrdenství, za jeho dívy k dobru lidí, neboť žiznivou duši ukojil, hladovou duši naplnil dobrými věcmi.“*

Každý den jsme sváděni k tomu, abychom hlad ve své duši a svém srdci ukojili rychlou stravou. Tím, co se nám nabízí, co je na blízku a zároveň je nám příjemné a chutné. Mohou to být chvíle na telefonu, chatování, sledování zpráv, sledování seriálů. Každý jistě najdeme spoustu věcí, které nás teď napadnou a které jsme „jedlí“, abychom ukojili naši touhu po tom, cítit se dobře. Když nám bylo smutno, po čem jsme sáhli, komu jsme zavolali, co jsme si pustili za hudbu, co jsme našli v ledničce, na co jsme klikali na internetu. Svou duši jsme v té chvíli jistě nasýtili, ale byly to „rychlé cukry“, které se rychle spálily, a hlad brzy nastal znovu.

„Proč utrácíte peníze, ale ne za chléb? A svůj výdělek za to, co nenasytí?“ Můžeme si dosadit místo peníze **slovo čas**. S kým trávíme čas, ja-

kými činnostmi se zabýváme a hledáme v nich uspokojení?

Tak se dnes znovu rozhodneme a jdeme k **pravému Zdroji svého štěstí**, útěchy, pomoci – k našemu Pánu Hospodinu. On jediný má ten pravý chléb, živou osvěžující vodu a navíc zadarmo. Každý den můžeme začínat spočinutím v Jeho blízkosti, chvílemi, v nichž Mu předkládáme a odevzdáváme své plány, představy, ale také

starosti a obavy. V nichž Mu vyjadřujeme svou důvěru v Jeho pomoc a v to, že ví nejlépe, co potřebujeme.

Kéž nás vede svým Duchem a stále nám připomíná, kde je ten pravý zdroj pro upokojení hladu a žízně, a kéž nám dává svou milost k tomuto zdroji stále přicházet a pít a jíst bez peněz a bez placení.

Katka

↑ Zahájení katechetického roku

↑ Zastavení s Petrem Glogarem

↑ Dobroden ↓ Modrobílá neděle

LÁSKA, VÍRA, NADĚJE – A RODINA

Každé dítě je darem nebe, darem, který Bůh rodičům dává. Proto máme za každé dítě Bohu děkovat.

Dítě potřebuje fyzické teplo pro své tělo i teplo lásky pro svou duši. Jeden dětský lékař pověděl, že malé dítě ani tak rychle nenastydne v průvanu jako v domácnosti, kde není dostatek tepla lásky.

Každé dítě je pro oba rodiče také i důležitým domácím úkolem. Rodiče mají dítě vychovávat a mají o ně po všech stránkách pečovat.

Výchova dítěte nespočívá jenom ve slovech, rozkazech a zákazech, napominání a pochvalách. Základem křesťanské výchovy je na prvním místě každodenní život otce a matky. To je první dětská čítanka, z níž se dítě učí číst, a to ještě dřív, než začne chodit do školy. Oči dítěte se pozorně dívají na oba rodiče a citlivě vnímají jejich úsměvy, ale též jejich smutek, rozrušení nebo hněv, které se jim objeví ve tváři. Uši dítěte ještě dřív, než rozumějí jednotlivým slovům, dobře postihnou tón jejich řeči, takže dětská duše hluboce prožívá buď teplé a pokojné ovzduší domova, nebo případné napětí a nervozitu. Tím vším je dítě od nejútlejšího věku nesmazatelně poznamenáno.

První a nejdůležitější výchovnou metodou je předpoklad, že otec a matka stále chodí s Ježíšem ve svém životě. Samozřejmě, že k tomu přistupuje i to, že věřící rodiče vydávají svým dětem svědectví o Boží lásce a odpuštění a učí je modlit

se. Kdo jiný než věřící otec a matka má učit děti znát živého Boha a kdo jiný je má vést k modlitbě? Oba rodiče mají vést své děti k víře v živého Boha a k poznání Ježíše Krista jako Spasitele. Společně a v jednom duchu. Nikdy mu nebránit, aby dítě poznalo Boha, i když jeden z rodičů má jiný názor. Nesmírně důležitý je příkladný život otce a matky. Rodinné sváry a hádky ztěžují dětem jejich život, jejich dětství.

Důležitým obdobím pro dítě je jeho dospívání (puberta, adolescence). Dospívající syn či dcera potřebují také laskavé slovo otce a úsměv matky. Děti potřebují, aby rodiče pro ně měli čas. Jeden z hlavních principů výchovy je důslednost. Dětem nemáme rozkazovat věci nemožné a chtít po nich, aby vykonaly něco, co je nad jejich schopnosti a síly. Ale rozkazy, které jsme jim dali, máme kontrolovat a máme důsledně vyžadovat, aby je plnily. Nemáme být ve svém osobním životě náladoví, nýbrž vytrvalí. Apoštol Pavel nabádá rodiče: Otcové, nedrážděte své děti ke vzdoru, ale vychovávejte je v kázni a napomenutích našeho Pána (Ef 6,4).

V moderní pedagogice se velmi zdůrazňuje, že je třeba při výchově dětí pamatovat na dvě věci:

zprvė na individualitu každého dítěte a zadruhé na jeho svobodu. I věřící rodiče musejí brát ohled na obojí. Každé dítě a každý mladý člověk je originál. Výchova sama o sobě, a tím více křesťanská výchova, je vlastně formování individuality

a kladení správných hranic svobodě, aby se ne-zvrhla v anarchii. Jsou tři věci, na které mají rodiče vždy pamatovat, aby usnadnili dětem jejich úctu k otci a matce: 1) úcta a poslušnost rodičů vůči Bohu; 2) dobrý příklad rodičů před zraky dětí a 3) výchova dětí spočívající ve správném formování jejich individuality a kladení hranic svobodě.

Ale je tady i opačný úkol. Úkol dětí vůči rodičům. Děti mají svým rodičům pomáhat, když to potřebují, a starat se o ně, když zestárli. Děti nemají nechat rodiče opuštěné, když už jim ubylo sil, když se potřebují opřít o někoho mladšího. Zvláště ve stáří a nemoci nemají děti své rodiče opouštět. Ale ne až do stáří, dokonce až do smrti platí: „Cti otce svého a matku svou!“ Ctit rodiče znamená brát je vážně – přikládat tomu, co dělají a co říkají, skutečnou váhu. Znamená to nerozčilovat se ani tehdy, když se rodiče mýlí. Ctit znamená neobrátit se proti nim ani tehdy, když by se snad dopustili něčeho, s čím nesouhlasím. Bůh do Desatera nechal zařadit přikázání, které důrazně říká: „Cti otce svého i matku svou“ a dodává k němu: „Kdo zlořečí svému otci nebo mat-

ce, musí zemřít“ (Ex 21,17). Tak vážně se Bůh dívá na vztah dětí k jejich rodičům.

Rány rodičům je možné dávat i lhostejností, pohrdáním nebo nelaskavým slovem. Všichni mladší, kdo mají ještě své rodiče, ať nezapomínají, že jim přibývají roky. Než se rok s rokem sejde, budete také patřit mezi starší, mezi otce a matky, mezi dědečky a babičky. Mladá generace s vámi bude jednat tak, jak jste vy jednali se svými rodiči.

Ježíš Kristus je a zůstane pro nás zářným příkladem vztahu Syna k Otci. Když na kříži trpěl, volal: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ (Mt 27,46). Ale i v této kritické situaci zůstal naprosto a cele oddán svému nebeskému Otci. To dokazují slova, kterými svůj život uzavíral: „Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.“ Po těch slovech skonal (Lk 23,46). I my se učme ctít otce a matku! Vyprosme si pro to od Boha sílu a trpělivost. Držme se Ježíše Krista, i když přijdou v životě náročné situace, chvíle zklamání, momenty nějaké bolesti.

Váš jáhen **Pavel Urban**

Farní kalendář 2027 – Chvalo zpěv stvoření

Náš farní kalendář je tu! Nástěnný kalendář sestavený z fotek našich farníků k Jubilejnímu roku svatého Františka. Pojďme společně se svatým Františkem objevovat krásu stvoření, děkovat za dary, které nám Bůh svěřuje, a chválit našeho Stvořitele.

V kalendáři najdete fotografie našich přátel z farnosti – třeba Jana Zindulky, otce Michaela Špilara, Bolka Vraného, Aničky Procházkové, Vojtěcha Lásky a dalších.

Každý měsíc je věnovaný jednomu citátu z Chvalo zpěvu stvoření sv. Františka. Je to krásná příležitost se u těchto slov na chvíli zastavit, promeditovat je a spolu s naším patronem vzdávat díky za celé stvoření. K dostání je v našem obchůdku za cenu 190 Kč.

NA PÁR SLOV S P. VOJTĚCHEM

*Milí farní přátelé,
od srpna u oltáře vidáme (a slýcháme) novou tvář,
našeho farního vikáře P. Vojtěcha Poppra. Otče
Vojtěchu, vítejte mezi námi!*

Jak byste sám sebe představil jednou větou?

Jsem člověk, z masa a kostí, a s nesmrtelnou lidskou duší jako každý jiný.

Začněme nyní šířeji, "od Adama", aneb Jak to všechno začalo. Jste čistokrevný Pražák? Kde máte své kořeny?

Dědeček pocházel ze slovenského venkova, ale maminčina větev z Prahy. Bydleli jsme s rodiči a bratry v pražských Hodkovičkách v domku po babičce. Ovšem v Českém ráji (u Mladějova) máme chalupu, kde jsme trávili opravdu hodně času – a tam jsem si to zamiloval. Rodiče chovají ovečky a králíky, a dokud jsem mohl, bavilo mě jim pomáhat. Jinak jsem prostřední ze tří bratrů.

Kudy vedla Vaše cesta k víře?

Mohu říct, že víra je v naší rodině silně zakořeněná a všechny základy jsem získal od rodičů. Na druhou stranu vlastní duchovní život z víry se u nás

nijak extrémně neprožíval. V Boha jsem ale věřil vždycky.

Jak probíhalo Vaše dospívání? Otřásló vírou?

Začal jsem si přirozeně klást otázky. K těm nej důležitějším patřila: Jaký je Bůh? Značně mě ovlivnil P. Jiří Korda ze Lhotky. Sice spadáme pod Modřany, ale na Lhotce jsme se také často vyskytovali. S několika kamarády jsme si vytvořili takové malé společenství, které jsme si sami organizovali.

Jak se započala Vaše cesta ke kněžství?

Myslím, že ve mně vždy tato myšlenka nějak přítomná byla. V dětství jsem měl samozřejmě spoustu různých plánů (strojvůdce, námořník, popelář...), nicméně právě v dospívání jsem Boha začal vnímat mnohem osobněji. Odtud už to není daleko k rozpoznání povolání, které postupně zráló. Stručně řečeno – Proč kněz? Protože vnímám, že to tak má být, že mě k tomu Bůh volá.

Jak Vaše rozhodnutí přijali rodiče?

Jistě pro ně nebylo jednoduché se s tím vyrovnat, měli obavy. Pro všechny to byla náročná doba. Ale postupem času se vše srovnalo.

Jak jste prožíval kněžské svěcení?

Mnoho lidí připisuje největší význam kněžskému svěcení, ale já považuji za zásadní již jáhenské, tam totiž přichází onen zlom v životě, vlastní sliby. Kněžské svěcení je jen dovršením cesty, k níž jsem devět let směřoval.

Jaké zkušenosti si odnášíte z jáhenského roku? Kde jste ho trávil?

V Příbrami a na Dobříši. Okusil jsem téměř vše z širokého okruhu pastoračních aktivit, vyjma svateb a příprav snoubenců. Hodně jsem pohříbával. Dnes zvlášť vidím pohřeb jako velice důležitou a smysluplnou službu. Co si odnáším? Větší poznání sebe sama a první pastorační zkušenosti.

Kromě jáhenského roku jsem prožil i jeden „civilní“ rok, kdy jsem pracoval manuálně a pak jako asistent pedagoga v 5. ročníku ZŠ. To mi přineslo velmi důležité zkušenosti.

Chcete se jako kněz na některou oblast víc zaměřit?

Pokud máte na mysli pastorační, jsem otevřený asi pro všechno a pro všechny. Nemám žádnou věkovou ani jinou specializaci. Hlavní je myslím asi to, aby si to mezi lidmi tzv. „sedlo“. Jinak obecně za jádro kněžství považuji tři služby – svátost eucharistie, svátost smíření a modlitbu breviáře.

Novokněžské požehnání

Čím byste byl, kdybyste se nestal knězem?

Asi bych volil něco spojené s historií, tu mám velmi rád. Je tam spousta zajímavých a fascinujících příběhů, lidských osudů a událostí, z nichž vzešla naše současnost. Myslím, že kdo nezná a nerozumí minulosti, těžko může pochopit přítomnost a dobře se připravit na budoucnost.

Nebo bych si vybral nějaké řemeslo. To také považuji za velmi smysluplné.

Při zahájení katechetického roku

Nelákalo by Vás pokračovat v rodinných stopách?

Maminka je umělecká restaurátorka, babička byla sochařka, takže určité umělecké sklony v rodině máme. Rád jsem v dětství a dospívání kreslil, to je pravda. Potom ovšem zvítězila hudba. Ale mladší brácha se výtvarnému umění stále věnuje.

Hudba... mohli byste to trochu upřesnit, rozvést?

Hraji na trubku a na zobcovou flétnu, hrál jsem a zpíval ve folklórním souboru. Ano, lidovou hudbu mám rád, kroje se mi také líbí. A poslech hudby – samozřejmě skladby pro trubku, baroko, Handel, nesmí chybět Dvořák ani Smetana. Takže v podstatě celá klasická hudba – což je ale velmi široký pojem.

Jak dobijíte baterky (kromě hudby)?

Určitě sem patří i četba knih, historická literatura, ale i „mayovky“. Tento seznam by byl hodně dlouhý... Sport jako takový asi ne, fitko nebo jít si jen tak zaběhat – to mi nic neříká. Někdo by to možná za sport neoznačil, ale když je práce spojená s fyzickou aktivitou, tak jsem spokojený. To je pak rychlé nabíjení. Samozřejmě svižná procházka s modlitbou nebo jen vyčištěním hlavy je také fajn.

Biskupské požehnání

Jaká kniha, film či divadlo Vás zasáhlo a čím?

Mám rozečtenou knihu „Filosofie jako lék“ od Romana Cardala. Jsem na začátku, ale je to velmi zajímavé čtení. Mě coby člověka žijícího ve 21. století to vystavuje mnoha velmi podnětným otázkám.

Jaká osobnost Vás nejvíc inspiruje?

Ježíš Kristus – to je velmi inspirativní osobnost. Vlastně je mnohem víc než jen pouhou inspirací.

Jaké jsou Vaše představy a očekávání ohledně Vaší nové farní rodiny? Na co se nejvíc těšíte? Je něco, čeho se obáváte?

Farnost je skutečně veliká a neměl jsem tušení ani zkušenosti s něčím podobným. Mnoho věcí je pro mě nových. Těším se na to, že budu jako kněz sloužit. Jestli se něčeho obávám, tak snad,

že nedostojím všem očekáváním. Což v podstatě věci není asi ani možné...

Jak Vám můžeme pomoci my všichni?

Dívejte se prosím na mou roli realisticky. Nejsem rozhodně žádný superman, ale vynasnažím se podle svých možností. Budu ale vděčný za konstruktivní zpětnou vazbu, tedy i kritiku.

Podělíte se s námi o své vnitřní motto nebo oblíbený citát?

Asi bych hlavně zdůraznil spíš princip – je důležité si uvědomovat, že tady v životě jsme jen „na návštěvě“. Tento svět není cíl, ale mým cílem je Bůh.

Chtěl byste nám něco říct na závěr?

Chtěl bych poděkovat za rozhovor a popřát nám všem, aby se nám s Boží pomocí podařilo dobře zvládnout to, k čemu nás Bůh povolal.

Nabízejí se nám nyní široké možnosti poznávat P. Vojtěcha blíže. Otevírá nám další, svůj, rozměr prožívání osobní víry i kněžství, další barevné odstíny pestrobarevného života s Bohem. Určitě se na společnou cestu můžeme těšit.

Za příjemně strávený čas i ochotu podělit se o životní příběh děkuje

Blanka

Během svého kněžského svěcení

PŘÍPRAVA NA MANŽELSTVÍ

Chtěli byste více poznat sami sebe i svého partnera? Hledáte nové impulsy pro rozvoj vašeho vztahu? Chcete se inspirovat názory vrstevníků? Rádi byste, aby vaše manželství bylo nejen celoživotní, ale i obohacující a radostné?

Pokud ano, i letos na podzim otevíráme cyklus **příprav na manželství**. Jsou zváni ti, kdo plánují svatbu v kalendářním roce 2027, ale i ti, kdo mají budoucnost svého vztahu zatím otevřenou.

Budeme se zamýšlet nad těmito **tématy**:

- obsah manželského slibu
- pohled církve na manželství
- psychologie muže a ženy, konflikty
- osobní zralost, vztah k Bohu
- intimní život, děti

- materiální stránka rodiny
- rodiče, přátelé, zaměstnání...

Není důležité, jestli jste z naší farnosti nebo odjinud, hlavní je, že vám záleží na vašem vztahu. S přihlášením neváhejte, na jaře bývají kurzy plné.

Jak a kdy?

V malém společenství se budeme setkávat cca 2x měsíčně (podzim 2026 – jaro 2027). Konkrétní termíny si domluvíme podle možností účastníků. Proto prosíme, ozvěte se co nejdříve.

Kontakt a bližší informace:

priprava.na.manzelstvi@seznam.cz
731400 261, 272 929 001

Těší se na vás **Jana a Honza Zindulkovi**

Dar seniorů pro dušičkové programy ve školách

Košík s látkovými kytičkami, které vyrobilo farní seniorské společenství během svých letních setkání (a někdo doma) jako svůj příspěvek pro dušičkové programy pro školy. Je jich 99. *Úžasné, tým lektorek moc děkuje!*

CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE OČIMA FARNÍ MLÁDEŽE

V létě se opět konalo Celostátní setkání mládeže, tentokrát v Ostravě. Tak jsme se zeptali několika mladých reprezentantů naší farnosti, jaké to vlastně bylo.

Pokolikáté ses zúčastnil/a CSM?

VOJTA: Na CSM jsem jel již podruhé, první bylo v Hradci Králové. Poprvé jsem zde viděl, kolik mladých lidí se může sejít a jaké to je, zažít velkou atmosféru s mnoha lidmi.

PETR: CSM jsem se zúčastnil podruhé. Poprvé jsem byl v Hradci jako účastník, tentokrát v Ostravě jako člen pomocného týmu (PT).

JULIANA: Na CSM jsem jela podruhé. Poprvé jsem tuto akci zažila v Hradci Králové v roce 2022 (koná se jednou za čtyři roky).

Proč tam vůbec jezdíš?

VOJTA: CSM mě vždy oslovilo možností společného programu, výběru skvělých kapel na chvály a možností objevit více měst v ČR, kde jsem třeba ještě tolik nebyl.

PETR: Prvně jsem jel hlavně proto, abych zjistil, jak takové setkání probíhá. Tento rok jsem se přihlásil jako stavař a technik v pomocném týmu. Stavěli jsme vše, co bylo v areálu potřeba – plochy a ohraničení areálu, dřevěný bar s kavárnou a občerstvením, lavičky z palet, pomáhali jsme se stavbou a úpravami hlavní stage (= pódia), instalovali vodu, vozili ToiToi WC, dováželi a nakupovali materiál a byli všem ostatním k ruce.

JULIANA: Považuji to za super příležitost potkat mnoho mladých lidí, kteří sdílejí stejnou víru. Já tam jezdím s naším spolkem, takže to vnímám i jako takový stmelovací výjezd pro nás. Určitě je fajn vyrazit takto s partou, v tom velkém počtu účastníků se hodí mít "záchytný bod".

Jaká byla tvoje očekávání?

VOJTA: Letošní očekávání byla zprvu velmi srovnávací, žil jsem v domněnì, že Ostrava nebude tak pěkná a organizovaná jako mé první setkání, nakonec se to ale obrátilo a vše pěkně dopadlo.

PETR: Stejně jako když jsem jel poprvé, tak jsem nevěděl, co od CSM očekávat. Předčilo to má očekávání a nemohu posoudit, které z těch dvou setkání bylo lepší. Moc rád jsem se do setkání zapojil i prakticky a přiložil ruku k dílu.

Pokud jsi byl/a součástí přípravného či organizačního týmu (= PT), proč ses rozhodl/a pro tuto činnost?

VOJTA: Nebyl jsem součástí PT.

PETR: Plánoval jsem být účastníkem. Účastníci berou do 26let. Mně je víc, a proto jsem se přihlásil do PT. Udělal jsem dobře. Poznal jsem plno nových tváří, podobně smýšlejících, z různých částí ČR, které bych jako účastník nejspíš nepoznal. A také jsem se přiučil spoustě nových věcí, které člověk v životě využije i prakticky. Strávili jsme v Ostravě o týden déle než ostatní účastníci a mohli se poznat více do hloubky. Příště bych se do přípravného týmu přihlásil znovu.

Co ti CSM přineslo? Co tě stálo (nemyslím peníze)?

VOJTA: CSM mi dalo opětovný klidný krůček rozhledu a hlavně pestrosti církve, stálo spousta energie, protože spánek bylo nedostatkové zboží. :-)

PETR: Přineslo spoustu silných zážitků, duchovní naplnění a mnoho praktických zkušeností, které člověk využije i v běžném životě. Poznal jsem nové lidi, získal nové dovednosti a odvezl si vzpomínky, které ve mně zůstanou ještě dlouho.

Jediná stinná stránka byla krádež mé tašky po skončení akce. Byla pro mě cenná, protože jsem si ji přivezl z výletu do Číny. Nechal jsem ji u zvukařského stanoviště v době, kdy už byl areál

otevřen veřejnosti. Přesto tam Bible a tričko zůstaly nedotčené. Mrzelo mě to, ale uvědomil jsem si, že mi byly ukradeny materiální věci, které se dají znovu pořídit. To nejcennější, co jsem si z CSM odvezl, mi nikdo vzít nemohl – duchovní naplnění, zkušenosti a všechny zážitky, které ve mně zůstaly.

JULIANA: Letos mi hodně sedlo téma celé akce – ODVAHU! Přineslo mi to především povzbuzení a odhodlání do osobního života. Myslím, že hodně záleží na nás samotných, co si z celé akce odnese, jak ten čas strávíme a využijeme.

Jak s odstupem CSM hodnotíš? (Prosím klady i záporny.)

VOJTA: CSM mne oslovilo pestrostí programu, některé věci samozřejmě nebyly dotažené nebo se objevily náhle, za což zpětně organizátorům nic nevyčítám, a jsem vděčný za jejich „Odvahu!“ organizovat takovéto dílo. Radost jsem měl i z možnosti prožívat programy s našimi milými (spolčo atd.), jako lehký zápor bych řekl, že prostor hlavní stage (= pódia) byl umístěn sice v parku se stromy, nicméně nebyl komfortně velký pro všechny účastníky, zvlášť ne při Dnu rodin.

PETR: Stejně jako na CSM v Hradci jsem si užíval chvály kapel SBM, Sinaj, Adonai, NoProblema a GedeOn. Potěšil mě i Michal Horák se svým koncertem na hlavní stage, který měl stejně jako letos v Ostravě i před čtyřmi lety

v Hradci. Celkově se mi na akci moc líbilo.

Žádný výrazný zápor mě nenapadá, a proto CSM hodnotím velmi pozitivně.

JULIANA: Velmi pozitivně. Cítila jsem velkou snahu ze strany organizátorů, celá akce probíhala v pohodové atmosféře, zažila jsem mnoho pěkných chvil.

Plánuješ jet i příště? Doporučil/a bys tuto akci i dalším vrstevníkům, kamarádům?

VOJTA: Setkání určitě doporučuji, příští rok (je-likož už i letos jsem měl nabídku) budu zvažovat, zda nemít nějaký PT tým – uvidíme, kde a jak to bude, přeci jen zas až za čtyři roky :-), ale jedno víme, bude to Boží!

PETR: Pokud budu moci, rád pojedu i příště.

CSM bych doporučil všem, kdo váhají, ať už jako účastník, anebo jako člen pomocného týmu. Pro mé vrstevníky a lidi technického či praktického zaměření je to také velmi dobrá možnost poznat věřící kolektiv, zapojit se do příprav a být sou-

částí velké celorepublikové akce mezi mladými.

JULIANA: Pokud mi to časově vyjde, ráda bych jela znovu. Akci bych určitě doporučila a nebála bych se přizvat i naše nevěřící vrstevníky.

Popravdě, trochu je mi líto, že jsme něco podobného nemohli prožívat my v tomto věku. V každém případě za čas i ochotu podělit se děkuje

Blanka

FCHODOVINY HLEDAJÍ GRAFIKA

Baví vás grafika a chcete být nápomocni naší farnosti? Fchodoviny hledají někoho, kdo by se spolu s redakcí podílel na jejich podobě! Hledáme středně pokročilého grafika či grafičku, který/á by pomohl/a především s grafickou podobou a sazbou časopisu v Adobe InDesign, případně i v jiných grafických programech.

Pokud vás baví práce grafika a chtěli byste svůj talent uplatnit pro pomoc naší farnosti, budeme moc rádi, když se ozvete. Znát pravidla české sazby a jazyka je výhodou, ale nikoliv nutností – můžeme vás naučit. V případě zájmu nebo dotazů napište na fchodoviny@kcmt.cz

ZMT 8. 10. : AI

„Nejcennější interakcí s AI je pro mě ta, co vede k dalšímu přemýšlení“

Hostem Zastavení u Matky Terezy na téma „Umělá inteligence v každodenním životě – dobrý pomocník, ale zlý pán“ bude 8. října od 19 hodin v KCMT Jiří Dosoudil, teolog-bibliista a softwarový vývojář, který se věnuje vztahu křesťanství, etiky a nových technologií, zejména umělé inteligence.

Jaké jsou z Vaší zkušenosti hlavní přednosti používání nástrojů umělé inteligence? V čem Vám osobně nejvíc pomáhají?

Jako teolog, softwarový vývojář a amatérský polyglot se na AI obracím s velmi různorodými požadavky. Přesto můžu říci, že ve všech těchto oblastech je už interakce s ní samozřejmou součástí mé každodenní práce, a využívám ji i při mnoha dalších činnostech. Nejde mi přitom na prvním místě o její schopnost dohledat a utřídit informace, překládat či připravovat podklady. Pro většinu těchto úloh jsem už před příchodem AI používal různé specializované nástroje. Mnohem zajímavější pro mě je, že mi AI umožňuje o věcech, které tvořím, vést smysluplný a tvůrčí dialog. Vedle poskytnutí už hotových odpovědí umí také vyslechnout a zhodnotit mé vlastní nápady, zpochybnit je nebo je rozvinout a s její asistencí se k nim posléze můžu vracet nebo zkoumat další varianty. Nejcennější interakcí s AI je pro mě ta, která mě přivede k dalšímu přemýšlení.

Co naopak může způsobit takřka výhradní používání AI, tzv. „asistovaná kreativita“, pokud ji

zcela vyměníme za samostatné myšlení?

V poslední době se mluví o tom, že s nástupem AI začínají být texty, obrázky nebo třeba hudba méně originální, více uniformní a bez skutečného autorského rukopisu. Mě osobně ale víc znepokojuje, co by se mohlo stát s námi, kdo tyto věci tvoříme. Vlastně jsem to už naznačil v předchozí odpovědi: pro mě osobně je při tvorbě čehokoliv důležitý tvůrčí zápas. Chci přicházet s vlastními nápady, zkoušet je, pochybovat o nich, někdy se i mýlit a hledat jiné cesty. Kdybych všechno toto obešel a AI bych používal tak, že mi jen předá hotový výsledek, připravil bych sám sebe o něco podstatného. Tvorbou totiž nevytváříme jen nějaké dílo, ale také sami sebe.

Před čím vším nás varuje papež v nové encyklice Magnifica Humanitas věnované AI?

Papež varuje před celou řadou konkrétních rizik – například před koncentrací technologické moci v rukou několika velkých společností, ohrožením pravdy v digitálním prostoru nebo před tím, aby stroje rozhodovaly o lidském životě a smrti. Za ještě podstatnější ale považuji perspektivu, ze které papež AI a technologie v encyklice vůbec nahlíží. Nestačí se ptát, zda je určitý nástroj bezpečný nebo transparentní, ale spíše k jakému účelu je navržen, jakým způsobem jej používáme a jaké vztahy, instituce a mocenské struktury se jím utvářejí. Jde o to, jaký svět pomocí technologií vlastně budujeme.

rozhovor připravila Tereza Zavadilová

TERAPEUTICKÉ CENTRUM NATANAEL

Vítejte pod fíkovníkem

V Komunitním centru Matky Terezy od tohoto podzimu oficiálně působí terapeutické centrum, poskytující psychoterapii, poradenství a krizovou intervenci dětem, dospívajícím, dospělým, párům i rodinám, a to věřícím i nevěřícím, z okolí i větší dálky. Centrum a tři terapeutky, které ho tvoří, bychom vám chtěli v následujících řádcích představit.

Proč právě Natanael?

Jméno našeho centra není vybráno náhodně. Přejeme si, aby se u nás každý klient cítil přijatě, důstojně, respektovaně, aby vnímal, že je viděn, aby mohl pochybovat, hledat, svobodně se rozhodovat a tvořit svou jedinečnou životní cestu. Naši "terapeutovně" s láskou a úsměvem říkáme „Pod fíkovníkem“. Pod ním viděl Ježíš Natanaela ještě před tím, než ho tam našel Filip a než se s Ježíšem setkal tváří v tvář. Chceme, aby to bylo místo, kde se děti i dospělí budou cítit bezpečně a nebudou se svým trápením sami. To je ta nejzákladnější podmínka pro setkání se sebou, k obnovení důvěry v sebe, druhé a v tvořivý potenciál, o němž věříme, že ho všichni máme v sobě. Jako terapeutky jsme naslouchajícími průvodkyněmi těch, kdo se na nás obracejí. Důležitá je pro nás profesionalita, diskrétnost a etický přístup. Všechny tři jsme otevřené terapeutické práci nejen s osobním, vztahovým, ale i spirituálním rozměrem člověka.

S kým se můžete „pod fíkovníkem“ potkat?

Mgr. Ing. Markéta Benešová

Jsem psycholožka pracující s dětmi, dospívajícími a dospělými se širokým spektrem potíží. Mým pro-

fesním mottem je citát Arnolda Beissera: „**Ke změně dochází, když se člověk stane tím, kým je, a nikoli, když se snaží stát tím, čím není.**“

Pracuji Gestalt – terapeutickým přístupem, který je velmi tvořivý, zaměřený na vztahovost, prohlubování kontaktu se svými emocemi, tělem i myšlenkami a integraci toho, co jsme v životě v sobě potlačili.

Věřím v tvořivý uzdravující potenciál každého člověka. Ve své práci využívám kromě rozhovoru i práci s tělem, imaginace, projektivní metody, terapeutické pískoviště a s dětmi terapii hrou. Vzděláním jsem psycholožka a v současné době studuji Teologii on-line na CMTF UPOL. Jsem řádným členem České asociace pro psychoterapii (ČAP).

Na terapie je možné čerpat příspěvek z fondů podpory duševního zdraví většiny zdravotních pojišťoven. Na terapeutické práci mě baví to, že jde o tvůrčí proces, v němž mohu být svědkem osobního růstu a uzdravování. Těší mě opravdovost a hloubka každého bytostného setkání. Každý člověk, kterého mohu doprovázet, je pro mne velkou inspirací.

Mgr. Vlasta Hamalová

Jsem terapeutka ve čtvrtém roce pětiletého výcviku strategické, systemické a kooperační terapie v institutu Hermés, akreditovaném Českou asociací pro psychoterapii. Vystudovala jsem teologické nauky na KTF UK. Jsem kandidátní členkou ČAP a pracuji pod pravidelnou supervizí. Můj přístup je založený na porozumění individuálním

cílům a potřebám klienta, protože každý člověk je jedinečný a žádné „škatulky“ mi nejsou vlastní. Společně s klientem pracujeme na hledání praktických a funkčních řešení, která dávají smysl. Při své práci využívám i práci s imaginací. Pracuji individuálně s klienty od šestnácti let, s páry nebo rodinou. Motto, které se mi líbí, řekl M. H. Ericson: **„Nemusíte měnit celý svůj život najednou. Stačí změnit jednu malou věc, a ta jako dominový efekt spustí další změny.“** Terapeutická práce mi dává obrovský smysl. Baví mě být průvodcem a svědkem změny, která vede k životu.

Mgr. Joanna Juśkiewicz

Jsem integrativní psychoterapeutka. Ve své práci vnímám člověka jako bytost, v níž se fyzická, psychická a duchovní sféra pronikají a zároveň na sebe působí. Pro mou práci mě inspiruje výrok C. G. Rogerse: **„Když přijmu sebe takového, jaký jsem, mohu se změnit.“** Moje praxe je založena na bázi křesťanské antropologie a polyvagální teorie podle S. Porgese, což mi umožňuje zohledňovat roli těla při regulaci emocí a stresu. Absolvova-

la jsem čtyřletý kurz integrativní psychoterapie na Papežské teologické fakultě ve Vratislavi v Polsku, podíplomovou spirituální teologii a filologické magisterské studium na Vratislavské univerzitě. Mám řadu zkušeností s pomocí lidem s duchovními i emočními problémy. Pravidelně se účastním supervizi a jsem členem Asociace křesťanských psychologů v Polsku. Provozuji psychoterapii pro dospělé. Na terapeutické práci mám ráda spontánnost, otevřenost a výjimečnost každého člověka.

Jak se lze objednat?

Více informací o našich službách najdete na **www.centrum-natanael.cz**. Úvodní schůzku s vybranou terapeutkou je potřeba si předem domluvit telefonicky nebo mailem:

Mgr. Ing. Markéta Benešová

602 832 519, benesova@mymail.cz

Mgr. Vlasta Hamalová

733 358 675, terapiehamalova@gmail.com

Mgr. Joanna Juśkiewicz

604 483 442, juskiewicz.j@gmail.com

Těšíme se na vás!

Jaký byl farní cyklovýlet?

Dne 13. 9. od 16 hodin se uskutečnil další z cyklovýletů pořádaných pod hlavičkou naší farnosti. Sraz byl jako vždy před farou, kde se tentokrát sešlo 9 účastníků. Ač celý den provázely dešťové přeháňky, po dobu konání cyklovýletu déšť ustal. Kvůli mokřým cestám jsme však trochu upravili trasu, a místo zablácených polních cest raději volili pevný asfalt. Část účastníků v půlce trasy zvolila možnost dřívějšího odpojení od skupiny a návštěvu dětského hřiště v Milíčovském lese. Pár nadšenců přeci jen zatoužilo jet kus trasy terénem, takže jsme se na chvíli rozdělili na dvě skupiny, aby si i oni přišli na své. Příznivci širokých cest pokračovali po plánované trase a o pár kilometrů dále se obě skupiny zase setkaly. Mírně

úskalí představoval neplánovaně zavřený stánek s občerstvením, ale i to se podařilo společnými silami vyřešit. Asi v půl osmé večer jsme zdárně dojeli zpět před faru na Chodově, kde byl cíl naší cesty.

Děkuji všem účastníkům, že se nenechali odradit deštivým počasím a vyrazili s námi na projíždku. Podařilo se zkombinovat možnosti trasy tak, abychom mohli jet společně bez rozdílu věku a fyzické zdatnosti. Farní cyklovýlety nejsou o výkonech, ale o možnosti potkat se, něco málo spolu zažít, trochu se přitom poznat a strávit spolu část nedělního odpoledne. Díky vám se to daří!

Pepa Mík

SYNODALITA CÍRKVE V PRAXI

Naše církev zahájila svou **žádoucí** transformaci **uplatňováním** synodality. Ta přestává být tématem k diskusím a stává se postupně závazným směřováním života věřících po celém světě. Závěrečný dokument Synody o synodalitě (meta-synoda) má 155 bodů a každý z nich byl schválen minimálně dvoutřetinovou většinou z 355 přítomných delegátů. Papež František se pak rozhodl schválený text bez prodlení publikovat jako dokument Magisteria (26. 10. 2024). Ten tím získal okamžitou platnost pro realizaci synodality v praxi, o což jde především. Totiž bez konkrétních změn **uskutečňovaných** bez prodlení by nebyla vize synodální církve věrohodná. Církev tedy stojí před jednoznačným úkolem přejít od slov k činům.

Hlavním cílem celého synodálního procesu je hluboká proměna církevního života od striktně centralizovaného řízení k úzké spolupráci na farní, diecézní, a dokonce celosvětové úrovni, a to při plném respektu ke specifické odpovědnosti jednotlivých místních církví. Tento ambiciózní záměr vyžaduje spoluzodpovědnost každého pokřtěného člověka za život a směřování církve. Teologicky je to zdůvodněno všeobecným kněžstvím věřících – na rozdíl od ordinovaného kněžství služebníků církve.

Úspěch proměny bude záviset na odvaze jednotlivých společenství měnit věci k lepšímu a na ochotě ke společnému dialogu a efektivní práci. Vytváření vzájemné důvěry vyžaduje otevřenou komunikaci s pečlivým nasloucháním

i odlišným názorům. S tím úzce souvisí systematické zapojování laiků ve všech fázích církevního rozhodování a odstranění projevů klerikalismu. Zvýšení transparentnosti při správě církevních záležitostí se neobejde bez reformy stávajících struktur, včetně pastoračních rad, zejména farních. Obohacujícím by měl být i ekumenický dialog s ostatními křesťany.

Praxe z předchozích etap synody jasně ukázala, že velmi cenným nástrojem je práce diecézních synodálních týmů. Tak úspěšný model by se měl dále rozvíjet. Jmenování nových členů do těchto týmů by mělo být starostí biskupů, s nimiž týmy budou úzce spolupracovat. V zájmu pestrosti náhledů a zkušeností by členové takových týmů měli být navrhováni nejen z řad kněží, jáhnů, řeholníků a řeholnic, ale i osvědčených laiků.

Cesta k realizaci synodální vize však nebude bez problémů. Zavádění dokumentu do praxe musí překonávat pochybnosti skeptiků, názory odpůrců, ale i strukturální bariéry. Odpůrci varují, že rozhodnutí naslouchat i laikům patrně povede k relativizaci dogmatických pravd a k oslabení morálních zásad, zejména v oblasti sexuality. Konzervativci upozorňují, že dokument téměř nepoužívá klíčové pojmy jako hřích, pokání, obrácení či svatost a jako by stavěl sociologii a psychologii nad teologii. Obávají se, že přebírání demokratických principů od moderní společnosti naruší tradiční hierarchickou strukturu katolické církve, kdy např. nebude ve společenství mít hlavní slovo kněz, ale nějaký vzdělaný laik. Od-

půrci varují před „anglikanizací“ církve. Poukazují na to, že pokud dostanou jednotlivé biskupské konference příliš velkou autonomii, povede to k rozpadu jednoty a vzniku národních církví.

Opravdu závažnou překážkou pro realizaci reformy je platný Kodex kanonického práva. Na jeho níže uvedené sporné kánony upozornil Cesare Baldi, ředitel Pastoračního institutu Katolické university v Lyonu. Zmínil, že problém sporných kánonů byl už nastolen v synodálních diskusích a byl připomenut též v závěrečném dokumentu. Bohužel nic nenasvědčuje tomu, že by se tyto sporné kánony měly v dohledné době projednávat a v Kodexu upravit.

Následně jsou citovány vybrané kánony (tučně) a stručné komentáře k nim:

Kánon 129, § 1: Moc řízení (*řízení církve jakožto organizace*), **kte**rou má církev z božského ustanovení a která se také nazývá **moc** **jurisdikční**, jsou způsobilé mít podle ustanovení práva osoby, které přijaly svátost svěcení.“ To je špatně, **jurisdikční** **moc** **nepochází** z božského ustanovení. Nemá to evangelijní základ. Tento kánon poskytl svěceným osobám další pravomoc navíc, a vytvořil tím právní základ klerikalismu. Laikům se dovoluje pouze spolupracovat (Kánon 129, § 2). Navrhovaná změna by umožnila, aby rozhodovací a správní pozice v církvi (včetně vedení farností či diecézních úřadů) mohli plnohodnotně a s právní vahou vykonávat laici (muži i ženy).

Kánon 381: Diecéznímu biskupovi přísluší v jemu svěřené diecézi veškerá řádná, vlastní a bezprostřední moc, kterou vyžaduje výkon jeho pastýřského úřadu. Specifikuje to Kánon 391 § 1: Diecéznímu biskupovi přísluší vedení jemu svěřené diecéze moci zákonodárnou, výkonnou a soudní, podle norem práva. Takže orgány pastorační spoluúčasti (biskupská rada, kněžská rada, pastorační rada) mohou mít jen poradní funkci, což je v evidentním rozporu se synodálním zaměřením církve.

Kánon 87 § 1: Diecézní biskup může dispenzovat věřící, kdykoliv to uzná za vhodné pro jejich duchovní prospěch, a to od kázeňských zákonů

jak obecných, tak partikulárních, stanovených nejvyšší církevní autoritou pro jeho území nebo pro jeho poddané. To přebírá model absolutní monarchie a je v rozporu se synodálním pojetím církve i s principem subsidiarity v sociální nauce církve. Nejsme ve středověku, nejsme poddanými.

Kánon 532 § 1: Ve všech právních věcech jedná farář jménem farnosti podle ustanovení práva. Místo aby Kodex přiznal farnosti právní subjektivitu, tak podle hierarchického modelu feudálních společností svěřuje zastupování farního společenství jediné osobě. Přitom kněžská moc je založena na úkolu vysluhovat eucharistii a další svátosti, nikoli na vládnutí spojeném s odpovědností. Tu by společenství nemohlo převzít, kdyby nemělo právní subjektivitu.

Kánon 536 § 2: Pastorační rada (farnosti) má pouze poradní hlas a řídí se normami stanovenými diecézním biskupem. Navíc nemusí být ve farnosti vůbec zřízena, ledaže by to za vhodné uznal biskup. I ekonomická rada farnosti, kterou požaduje kánon 537, má pouze poradní hlas. V těchto obou případech je absence spolurozhodování nelslučitelná se synodální m zaměřením církve. Tyto orgány by měly mít reálnou odpovědnost za výkon řízení, správy a financování farností. Je nutno to ukotvit v kanonickém právu.

Kánon 1024: Svátost svěcení přijímá pouze pokřtěný muž. Ačkoliv by stačilo nahradit v latinské verzi tohoto kánonu jediné slovo, konkrétně *vir* (muž) např. slovem *christifidelis* (Kristu věrný/á), sotva se toho dočkáme. Totiž Jan Pavel II. deklaroval 22. května 1994 v apoštolském listu *Ordinatio sacerdotalis*, že katolická církev **nemá pravomoc** udělovat ženám kněžské svěcení a že toto rozhodnutí je pro všechny věřící **konečné**. Dokonce Kongregace pro nauku víry (někdejší inkvizice) zavedla na svém řádném zasedání z 19. prosince 2007 nový trestný čin, a to pokus o svátostné svěcení ženy. Ten je sankcionován exkomunikací „světitele“ i „příjemkyně“ svěcení.

Kritika důvodů pro tato opatření však sankcionována není, takže se o ni pokusíme: Proč

Církev zmíněnou pravomoc nemá, to Magisterium nevysvětlilo. Podle posvátné tradice údajně reprezentovali apoštolové na Poslední večeři jen mužskou část populace, ale Písmo, s nímž má být tradice v souladu, nic takového nezmiňuje. Ostatně mnohé „pravdy“ předávané tradicí z generace na generaci už Církev nehájí. Nejde tedy o nic neměnného. Uvážlivost Církve v tom hraničí se setrvačností.

Ženy v církvi naopak Písmo zmiňuje. V Listu Galatským (3,28) není u Krista rozdíl mezi mužem a ženou. V Listu Římanům Pavel chválí jáhenku Foibé (16,1-2) a oceňuje apoštolsky činnou Junii (16,7). Dnes je apoštolská aktivita vyvíjena z osmdesáti procent ženami (zejména katechetkami), což kontrastuje s jejich podřízeným postavením. Pro tradicionalisty je významné, aby se kněz podobal Kristu. Jde o to, v čem. Postrádají snad ženy ty důležité kristovské rysy, jako je láska, soucit, osobní účast, péče, moudrost, oběť? Fyzická podoba je, doufejme, podružná. Ostatně Ježíšův vztah k ženám byl jednoznačně pozitivní, mj. s nimi hovořil o Božím království, což v patriarchální společnosti bylo neslýchané.

Jaké možnosti nápravy podřízeného postavení žen jsou vlastně reálné? Co se zatím podařilo? Dávno praktikovaná katechetická služba žen získala oficiální status stejně jako trvalý akolytát a lektorát (2021). Pokud jde o jáhenskou službu žen, tak Vatikán sice prezentoval k tomu v prosinci 2025 odmítavé stanovisko, ale teologicky jde o neuzavřenou záležitost, ke které papež František zřídil dvě komise. Jáhenstvím by ženy získaly oficiální liturgické a pastorační pravomoci. Mohly by mj. křtít, oddávat, pohřbívát a kázat při mši svaté. Po Františkových reformách mohou ženy legálně vést většinu dikasterií a úřadů Římské kurie, které byly dříve vyhrazeny biskupům a kardinálům. Aktuálně jich je 12. V případě těch úřadů, které vyžadují kněžské svěcení, mohou rozhodovat prefekty, ale dokumenty musejí ještě podepsat pro-prefekti, obvykle kardinálové.

Shrnutí: Poslední synoda nás vyzývá k přechodu od vize církve jako hierarchicky uspořádané

společnosti k pojetí s rozvinutou spoluúčastí nabízenou všem katolíkům. Tato změna však nebude možná, nepodaří-li se přehodnotit právní systém i současnou strukturu církve, v níž je společenství čímsi dosud vlastně neznámým, v níž se evangelijní důraz na skutky lásky (charity) z Kodexu vytratil ve prospěch výkonu moci, řízení a správy. Výše zmíněné kánony odhalují předkoncilní dědictví pojetí církve jako „dokonalé společnosti“, nikoli jako církve, v níž věřící společně putují životem, naslouchají si a spolupracují. Ve své současném znění jsou mnohé kánony výrazem hierarchicky založené církevní logiky, zděděné z feudální struktury společnosti. Chceme-li přejít od obrácení k reformě, bude nezbytné zaměřit se i na změnu institucionální struktury a legislativního aparátu, který ji vymezuje, tedy na změnu samotného Kodexu kanonického práva.

Proměna církve v otevřené společenství však nezačíná změnou zákonů shora, ale každým naším přátelským rozhovorem, ochotou naslouchat a odvahou převzít spoluzodpovědnost. Přechod od hierarchické logiky k logice lásky a služby vyžaduje od nás především ještě větší angažovanost. Měli bychom se např. víc zajímat o problémy lidí, se kterými přicházíme do styku, a ke kterým kněz nemá přístup, jako jsou např. spoluzaměstnanci či sousedé. S knězem bychom měli na apoštolátu spolupracovat s využitím svých pestrých obdarování. Někteří z nás mají např. organizační talent a lépe než kněz mohou připravit, řídit a kontrolovat materiální nebo finanční záležitosti farnosti. Bohudíky v naší farnosti to už takto funguje, ale častěji jsou věřící pasivní a kněží přetížení. To by nás nemělo nechat chladnými. Třeba nás nějaké řešení napadne. Duch svatý dokáže oživit i ta místa, kde dnes cítíme únavu a lhostejnost. Pokud se počáteční pasivita dokáže měnit v tvořivý dialog, vzniká jedinečná šance vybudovat Církev, která je bližší evangeliu a srozumitelnější pro dnešního člověka. Pojdme tuto výzvu přijmout ne jako zátěž, ale jako společné dobrodružství víry.

S pomocí AI sestavil **Jasoň Hampel**

DOPORUČENÍ Z FARNÍ KNIHOVNY

Nadšení pro lásku Richard Rohr

Odkaz svatého Františka z Assisi a svaté Kláry může být inspirací i pro dnešního člověka. Jejich spiritualita není jen o pokoře a jednoduchosti, ale také o radosti, svobodě a opravdovém nadšení pro život a lásku. Františkova svoboda vychází

z jeho blízkosti Bohu a z otevřenosti všemu živému kolem něj. Právě v tom může být jeho způsob života stále aktuální – v odvaze žít naplno, s otevřeným srdcem. Autor se přitom věnuje nejen pohledu mužské spirituality, ale poukazuje i na význam ženského duchovního pohledu.

Otevírací doba farní knihovny

středa 16.45 – 17.45 a 18.45 – 20.00

pátek 10.00 – 12.00

neděle 10.45 – 13.00

Do farní knihovny stále hledáme další dobrovolníky – knihovníky. Máte rádi knihy? Přidejte se k nám. Není potřeba mít předchozí zkušenosti nebo být profesionálním knihovníkem. Vše vysvětlíme a naučíme. Kontakt: knihovnik@kcmf.cz nebo osobně u Lucky Ivankové.

Ohlédnutí za výletem společenství seniorů na Svatou Horu

Naše společenství seniorů jelo 15. 9. navštívit P. Slavomíra Ordoše na Svatou Horu, kde on od srpna působí. P. Slavomír pro nás sloužil ve 14 h mši svatou v bazilice Nanebevzetí P. Marie, po níž jsme mohli osobně uctít sošku P. Marie Svatohorské a svěřit jí své osobní prosby.

Počasi nám přálo, tak jsme pak seděli u kávy venku na lavičkách a mohli si popovídat. Sešlo

se nás 19, P. Slavomír měl z tak početné návštěvy velkou radost.

Ujistili jsme se o vzájemných modlitbách, on za nás a my za jeho službu tam. 15. 9. je svátek P. Marie Bolestné, který se slaví na Slovensku jako státní svátek, tak jsme společně prožili opravdu sváteční den.

Jana Friedová

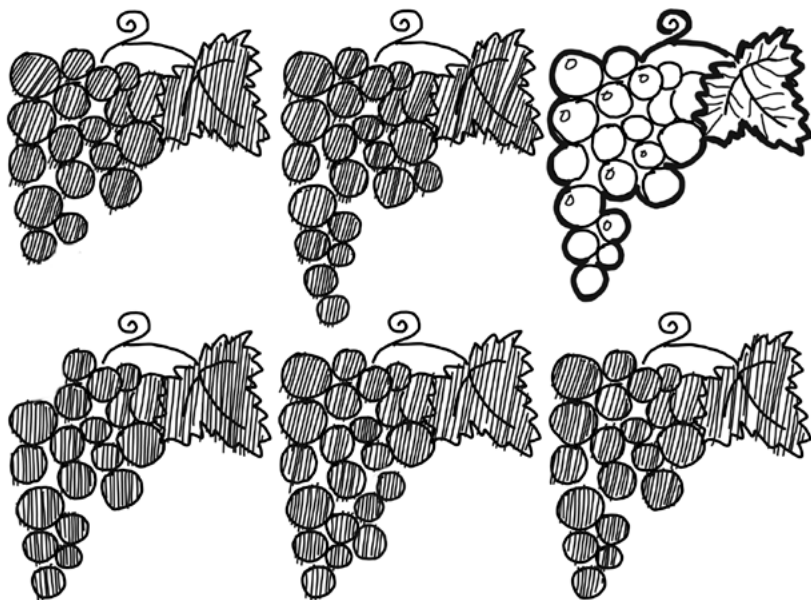
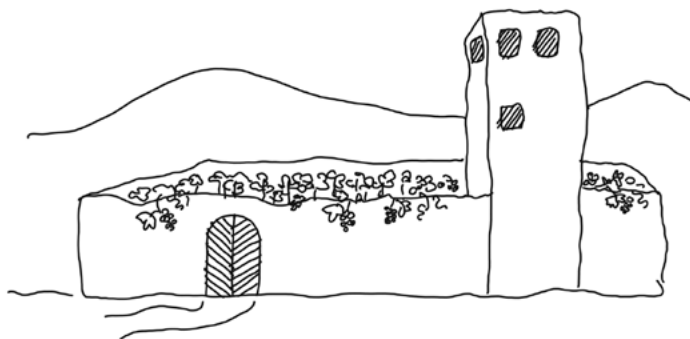
Dětské okénko Svatý František

Milé děti,
určitě víte, že aby se čemukoli dařilo, je potřeba se o to starat. Pokud máte doma kytičky nebo zvířátko, možná i pomáháte zalévat a zvířátko krmit a s pejskem chodit ven na procházky. Ale i v pokojíčku si přece uklízíme, byť s maminčinou pomocí, vidíte! Jinak bychom nic nenašli a měli bychom tam pěkný zmatek a špinu, to by se níkomu nelíbilo. Chutná vám hroznové víno? Mně

hodně, zvlášť to bez peciček. Ale aby se k nám na stůl hrozny dostaly, vyžaduje to také dost práce a námahy a v Ježíšově době to bylo ještě obtížnější. Vinice se navíc musely i hlídat, aby zloději úrodu neotrhlali. Váš dnešní úkol je najít ke krásnému (a jistě sladkému), velikému hroznu správný stín.

Příště se na vás opět těší

Martina Hlaváčová a Blanka

Ahoj holky a kluci,
říjen začíná velkým svátkem pro naši farnost
- svatým Františkem! Ten se rozhodně přidal
k výzvě evangelia, jak v říjnu uslyšíme, o největ-
ším přikázání. Co to vlastně znamená, „největší
přikázání“? Proč je tak důležité? Možná proto,

že pro nás je **takovým ukazatelem na cestě ke**
(tajenka) životu.

Pokud seřadíte zvířata podle velikosti **od nej-
většího k nejmenšímu** a u nich uvedená písmen-
ka zapíšete do tabulky, snadno tajenku přečtete.
Tak hezké slavení s Františkem!

Svatý František pro nás může být ukazatelem na cestě ke

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.

životu.

LEGENDA:

S vlk

T kočka

É sýkorka

A kůň

U blecha

Š mamut

N straka

Ť slon

M mravenec

Setkání

Ve farnosti dnes funguje přibližně dvacet otevřených společenství pro různé věkové skupiny i životní situace. Možná mezi nimi najdete právě to své. A pokud ne, můžete si po domluvě s duchovním správcem založit svoje vlastní.

Přehled všech společenství, kontakty i další informace najdete na www.kcmt.cz/spolecenstvi-zapojte-se.

- **Pozor!** Pravidelná setkání **Život z víry** s jáhnem Pavlem Urbanem se do odvolání RUŠÍ z důvodu úrazu p. Urbana. Přejeme brzké uzdravení!

- **Modlitební setkání maminek** (nejen) na mateřské dovolené – scházíme se každou středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. Děti jsou vítány a k dispozici je hrací koutek. Společně trávíme čas v modlitbě i ve hře. Srdečně zve K. Josefusová (608 113 538), K. Trubačiková (776 763 423)

- Setkávání **Spolu s Bibli v ruce** se konají v úterý od 19 hod – poprvé 15. 9. – (kromě 27. 10. , kdy se konají chvály) na faře – čteme Písmo, diskutujeme o něm, společně odkrýváme význam biblických textů a noříme se do modlitby. Tento rok se zamyslíme nad tématem: PRAXE PRVOTNÍ CÍRKVE, s podtitulem: VÍRA – CHÁPÁNÍ PÍSMO – ŽIVOT. (v souvislostech dobového pozadí i kontextu celé Bible). Stávající i nové zájemce zve Pavla Edita Herciková.

- **Základy hebrejského jazyka a myšlení** (HeJaMy) s Pavlou Editou Hercikovou pokračují v úterý – poprvé 15. 9. – (kromě 27. 10. , kdy se konají chvály) od 20.15 na faře. Stále se mohou připojit noví zájemci! Postupujeme pomalu, žádný věk ani nadání není podmínkou. Srdečně zve Pavla Edita Herciková.

- **Setkání společenství Hnutí fokoláre** – pondělí 12. 10. 2026 od 19.15 v KCMT. Slovo života na říjen: „Nesužij přistěhovalce a neutiskuj ho, neboť sami jste byli přistěhovalci v egyptské zemi.“ (Ex 22,20) Zveme i nové zájemce k setkání nad Božím slovem. Jana a Viktor Friedovi – tel. 731 625 949

- **Páteční dopolední setkávání** – v 9 hod v kapli KCMT bohoslužba slova se sv. přijímáním, první pátek v měsíci mše svatá. Poté možnost přátelského posezení ve foyer. Těšíme se na všechny, kdo máte dopoledne volno a nechcete být doma sami. Jana a Viktor Friedovi

- **BB spolčo (mládež)** – Scházíme se pravidelně každou neděli, v 18 – 20 h v kostele sv. Františka. Vítání jsou všichni od 15 do 30 let. Prostor pro zábavu, sport, hudbu i pro modlitbu, ztišení a seberozvoj. Vojtěch Soukup, 607 613 856, vojtechsoukup@icloud.com; Kateřina Krausová, 792 301 660, krausova05@gmail.com.

- **Růženec mužů** – Zveme všechny muže chlapce, tatínky... ke krátké společné modlitbě (modlíme se spolu jeden desátek růžence). Každou neděli po první mši svaté v KCMT, sraz cca v 10.40 u schodů dolů ke klubovně. Honza Musil, j.m. musilovi@gmail.com.

- **Společenství přimlůvců** – ve farnosti sloužíme přimlůvnou modlitbou za vaše osobní úmysly. Každý z nás se modlí doma, způsobem, který je mu blízký, a společně jsme propojeni v modlitbě. Chtěli byste se stát součástí našeho společenství a zapojit se do této služby? Nebo byste byli rádi, kdybychom se modlili za váš úmysl? Rádi se za vás budeme modlit. Napište nám na primluyv@kcmt.cz.

Apoštolát modlitby

Úmysl papeže:

Ze pastorační v oblasti duchovního zdraví
Modleme se, aby se pastorační péče o duševní zdraví stala součástí celé církve a pomáhala překonat stigmatizaci a diskriminaci osob s duševními chorobami.

Národní úmysl:

Ze volby do místních zastupitelstev
Modleme se, aby nově zvolení zastupitelé obcí a členové obecních rad nacházeli shodu na místních prioritách a jejich realizaci.

Fchodoviny, zpravodaj ŘK farnosti Praha-Chodov

- Šéfredaktorka *Blanka Pitřincová*
- Rozhovory *Kateřina Friedová*
- Foto *Anna Procházková a spol.*
- Grafický design *Jakub Šilhavý*

Archiv čísel na: kcmt.cz/fchodoviny. Náklady na
výtisk 18 Kč. Za obsah odpovídá *P. Michael Špilar*.

Příspěvky zasílejte na fchodoviny@kcmt.cz

Uzávěrka čísla 15. dne předchozího měsíce.

Pravidelné bohoslužby

	sv. František	KCMT
Pondělí	—	—
Úterý	18.00	—
Středa	—	18.00
Čtvrtek	—	6.45
Pátek	18.00	9.00*
Sobota	8.00	—
Neděle	8.00, 20.00	9.30, 11.00

* *Bohoslužba slova se sv. přijímáním*

Jedna nedělní bohoslužba je přenášena online
na farním kanále [youtube.com/kcmtpraha](https://www.youtube.com/kcmtpraha).

Bohoslužby v DS Donovalská a K Miličovu jsou
přístupné pouze pro klienty.

Kontakty

P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. Vojtěch Poppr (farní vikář)	731 115 602	farnivikar@kcmt.cz
Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karína Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	reditelka@kcmt.cz
Kancelář KCMT	242 485 826	—
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	—
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	stanek@kcmt.cz
Pavel Andrle (správce)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Matouš Okrouhlý (předseda KSK Praha)	—	info@kskpraha.org
Vlasta Hamalová (koordinace dobrovolníků)	733 770 847	asistentka@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník KCMT)	—	kustod@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Café Terezie Otevírací doba

- pondělí 15.30–21.30
- úterý 15.30–21.30
- středa 15.30–20.00
- neděle 10.00–13.00

A dále v době kulturních programů v KCMT.

Možnosti spojení

Kancelář KCMT – Háje

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

Farní kancelář Chodov

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(jiný termín pouze po dohodě)

Bankovní spojení:

Banka Creditas **104782676/2250**

Komerční banka **19-9362170227/0100**

Říjen v naší farnosti

1. 10.	19.00	Filmový večer: Blázen z Laverny Po promítání rozhovor s františkánem Jakubem Sadílkem.
3. 10.		FARNÍ DEN – Chodovská pouť
	10.00	Mše svatá
3. 10.	16.00	Pavlík a hvězda – teátr Pavla Šmída Společný čas a program na farní zahradě u kostela sv. Františka na Chodově. Oheň, buřty, kytara či jiný nástroj určitě najdou uplatnění. Závěr cca v 18. 00.
8. 10.	19.00	ZMT: Umělá inteligence v každodenním životě „Dobrý pomocník, ale zlý pán.“ Hostem je Jiří Dosoudil, teolog-biblista a softwarový vývojář.
14. 10.	8.30 a 10.00	Eliščiny pohádky Divadlo pro školy – Víťa Marčík ml.
16.–17. 10.		Kurz výroby biblických postavíček.
16.–18. 10.		Duchovní cvičení pro ženy v Drastech.
18. 10.	15–18.00	Tančírna s kapelou „Hvězdný prach“.
21. 10.	16.00 a 19.30	„Proč křesťané slavi Vánoce?“ Interaktivní program, který farnost nabízí základním školám – tentokrát pro dospělé. Přijďte zhlédnout a vyzkoušet si, o čem programy pro školy jsou.
22. 10.	19.00	Nad uměním života – Církevní rozvody a rozluky. Fakta a mýty. Hostem bude JUDr. Marie Kolářová, Th.D.
25. 10.	18.00	Filmový večer: Derecidiva Dokument sleduje turné kapely HIGHLAND po českých věznicích a odкрývá témata, která dlouhodobě tíží české vězeňství. Doporučeno zejména pro mladé publikum od 12 let. (KCMT)
27.–31. 10.		Farní pouť do Assisi.
2. 11.		Dušíčková pobožnost
	16–18.00	Otevřený kostel v KCMT
	17.00	Bohoslužba na hřbitově
	18.00	Mše svatá v kostele sv. Františka – následuje otevřený kostel do cca 20 h
5. 11.		Stezka světýlek mezi Komunitním centrem a Mezi DŮMY – tajenka, hra, světýlka a tvoření.

Pravidelný program:

- **Otevřený kostel (kaple KCMT)** – Otevřený kostel (kaple KCMT) – pondělí 16 – 18. Hledáte místo k zastavení, možnost v tichu si utřídit myšlenky, pomodlit se?
- **Kavárna Cafe Terezie** – dobrá italská káva, domácí limo, zmrzlina, dortíky. Otevírací dobu najdete na našem webu nebo FB.
- **Knižní obchůdek** – neděle 10.30 – 13.00
- **Biblická hodina + kurz HEJAMY** s Pavlou Editou Hercikovou – úterý (fara u sv. Františka).
- **Cvičení pro seniory** – středa (10:10, 11:20) a čtvrtek (11:00). Cvičení vede Jiří Kubeš. Nutné přihlášení enraphacz@gmail.com nebo 606 452 402.
- **Zdravotní cvičení** v kontextu křesťanské spirituality, středa, www.jkpohyb.cz
- Pravidelné **setkání seniorů** v pátek od 9.00 v kapli Matky Terezy – následuje společné posezení s malým občerstvením.
- **Taneční škola Astra** – výuka tance pro dospělé. www.astra-praha.cz

Cena výtisku 18 Kč